

# Det, der bestaar

Vor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8.)

## Den anden Trosartikel.

### III. Jesus Kristus som Sejrvinder.

Næst efter det Afsnit af anden Artikel, vi betragtede sidst, følger Slutningen af selve Artiklen, saaledes: „...medjaren til Dødsriget, paa tredje Dag opstoden fra de døde, opvaren til Himmels, sidende ved Guds Faders, den Almægtiges, højre Haand, derfra skal han komme at domme levende og døde.“

I Forhold dertil ligger Under i sin Udbyggelse: „...for at jeg skal være hans egen og i hans Rige leve under ham og tjene ham i evig Retfærdighed, Uffoldighed og Salighed, ligesom han er opstoden fra de døde, lever og regerer i Evighed. Det er vissejlig sandt.“

Det, vi betragtede sidst, var Jesu Kristi Gerning for ud for hans Død.

Men det er ikke med ham som med os; naar vi dør, saa er vor Gerning endt. Han var virkelig i sin Død, og han var og er virkelig efter sin Død.

Derfor ender de fire Evangelier (fire Biografier af Jesus Kristus) heller ikke med Jesu Død og Begravelse, men med hans Opstandelse, hans Aabenbarelse for sine Disciple m. m., og Markus og Lukas slutter med at fortælle om hans Himmelfart. Matthæus søger paa hans forfattede Birkfømhed indtil Verdens Ende.

Det er Jesu Birkfømhed efter Døden, vi denne Gang skal standse ved Betragtning af.

Medjarten til Dødsriget berører Luther ikke i sin Udbyggelse, imidlertid nævnes den ikke blot her i Artiklen, men ogsaa i Skriften. Apostelen Peter skriver: „Thi ogsaa Kristus led en Gang for Synder, en retfærdig for uretferdige, for at han kunde føde os hen til Gud, han, som fandt Døden i Kød, men blev levendegjort i Aanden, i hvilken han ogsaa gif hen og prædikede for Aanderne, som vare i Forvaring, som jordum vare genfirdige, den gang Guds Raadgængelse vendte i Noas Dage“ (1 Petr. 3, 18-20).

Det hed tidligere i Artiklen paa Dansk: „medjaren til Helvede“. Vi mangler paa Dansk et Ord, der nøjagtig svarer til det græske Ord „Hades“. Ordet Helvede, der betegner de fordomte Pinestid, passer ikke her; Dødsriget kommer Menningen nærmere, og det svarer til Peters Udtryk „Aanderne, som vare i Forvaring.“

Vi lægger saa Merke til, at Peter nævner Levendegjælingen forud for Medjarten til Dødsriget. Døden var altsaa overvunden, og han viste sig for Aanderne som Sejrhæver over Døden og Dødsrigets Magter.

Hvad prædikede Kristus saa for disse Aander? Var der Mulighed for deres Omvendelse og Frelse? Og er der overhovedet Mulighed for Omvendelse og Frelse efter Døden? Vi ved det ikke. Det er ikke vor Sag. Det ved kun den Alvidende. For os og for alle, som hører Kristus Evangelium her, er der Mulighed for Omvendelse og Frelse før Døden. Det maa være ethvert frelseliggende Menneske nok at vide.

Ved Opstandelsen fra de døde viser Jesus sig først for sine Apostle og andre Disciple som Sejrvinder.

Apostelen Paulus skriver, at Jesus Kristus, vor Herre, ved Opstandelsen fra de døde blev kraftigt bevist som Guds Søn (Rom. 1, 4). Videre skriver han, at han er „oprejst for vor Retfærdigheds Skyld“ (Rom. 4, 25). Og i Overensstemmelse dermed skriver han til Menigheden i Korinth: „Derfor Kristus ikke er overgivet, da er eders Tro forgæves; saa ere I endnu i eders Synder“ (1 Kor. 15, 17).

Paulus har saaledes peget klart paa Betydningen af Jesu Opstandelse 1) at bevise ham som Guds Søn, 2) at godtgøre ham som vor Retfærdighedsret.

Sammenslign hermed Jesu egne Ord: „Om Retfærdighed, fordi jeg gaar til Faderen, og I se mig ikke længere.“ (Joh. 16, 10). Hvis Gud ikke havde oprejst Jesus fra de døde, og derfor han ikke havde taget ham til sig og sat ham hos sin højre Haand, kort sagt herliggjort ham med den Herlighed, han havde hos Faderen, før Verden var (Joh. 17, 5), saa havde vi intet Bevis ejt for, at Jesus som vor Sejrvinder og Væbner var retfærdiggjort i vor Sind.

han været umuligt for Apostlene at gaa ind i Verden at forkynde Jesus Kristus som Synderes Frelser, hvis de ikke havde set ham som opstoden og som Sejrvinder over Synd, Død og Djævelen.

Men er nogen Historie troværdig, saa er Beretningen om Jesu Opstandelse det. De, der saa ham da paa Korset, saa ham ogsaa opstoden og hørte ham lyse sin Fred over dem, og han, den opstodne, sendte dem ud paa deres Verdens-Mission.

Jesu Himmelfart er ogsaa bevidnet af Mennesker, som saa ham oplyste sine Gænder og belysne dem, indtil en Sky tog ham bort fra deres Sjæle.

Ledet ved Aanderes højre Haand svarer til Jesu Ord: „Mig er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden.“ Han sidder der som Konge, hvorefter han sender Helligaanden og styrer sit Riges Gang og Udbrud indtil Verdens Ende, da han skal komme igen, komme i Herlighed, at domme levende og døde.

Luther har i sin Udbyggelse, i Stedet for at søge paa Artiklens enkelte Led, lagt Vægten paa Betydningen af det hele for dem, der søger Frelse: „For at jeg skal være hans egen og i hans Rige leve under ham og tjene ham i evig Retfærdighed, Uffoldighed og Salighed.“

Forordningen er det følgende: „Ligesom han er opstoden fra de døde, lever og regerer i Evighed.“

Med den Forordning glædede Luther sig hjertelig over, at han skulde være „hans“ egen, Jesu Kristi egen, og i hans Rige leve under ham og tjene ham.

Na, det er saligt at tjene ham, der som til vor syndige Jord, ikke for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange.

Og naar det saa laages til: „i evig Retfærdighed, Uffoldighed og Salighed“, saa bliver det slet ret herligt og saligt at leve under Jesus som vor Konge og tjene ham.

Og saa strækker Tanken om Herrens Genkomst i Herlighed for at domme levende og døde os slet ikke.

I Stedet for at spekulere paa deres Skæbne og Dom, der ikke tror paa Jesus som deres Frelser, spekulere paa Muligheden af deres Omvendelse og Frelse efter Døden, saa skal vi, der kender Jesus som Frelser, søge af al Magt at overtale andre til at komme til ham, medens det er Tid.

## Vink for Gennemlæsning af Bibelen i 1917.

### Salmernes Bog.

De gammeltestamentlige Salmer er den israelitiske Menigheds indspilrede Sange til Brug ved Guds-tjenesten og i Hjemmene. De er et levende Udtryk for Gudslidnet — det Troesliv, der røste sig, baade hos den enkelte troende Israelsk folkevel som i den hele Menighed.

Salmerne er en Aabenbarelse af de Grundfølelser og Grundtan-ker, der strebe sig i Bagtesloffets Livskamp, Sorgen, Sejre, Ansigtelser, Glæder og Smærter.

Athanasius siger om Israels Salmer: „I denne Bog finder du Menneskens hele Liv afbildet — Hjertets Stemninger og Tankernes Bevægelser. Her du fornødent at tilkynnde til Anger og Bød, og er du undgaaet Forsølgelse og Efterstræbelse, eller er du stød i stor Rød — for alle Tilfælde vil du her finde Raad og Lærdom.“

Salmerne vil give dig Vind til at føle Sagen frem for Gud.

Dr. Martin Luther siger om Salmerne: „Andre Bøger fortæller os meget om de helliges Gerninger, men de siger meget lidt om deres Ord. Salmebogen fortæller os ikke alene om de helliges Gerninger, men ogsaa deres Ord.“

Salmebogen er et magtigt Lø-nestament, og Helligaanden er den store Lønemester. Toner af alle Arter høres i dette fine, klangefulde Anstrument. Du kan høre de dobbelte Toner af Anger og Smærter, saa vel som de mest oplyste Toner af Glæde og Jubel — Sønnen til Fæder og Fæder.

Salmebogen er et levende Mille-bring, hvorefter sagte rindende Vandstrømme flyder til Beberstaa-gelse for vore Hjertes.

Al Salmedigtning har sin For-udsetning og sine færegne Tider. Saaledes var det ogsaa med den israelitiske Menigheds Salmedigtning. Salmerne er bleven til sidst efter lidet som en herlig Kræft af det aandelige Liv, som røste sig i Bagtesloffet.

Vi finder særlig fem store Tids-

rum i Bagtesloffets Salmedigtning. Disse er følgende: Den mojsaite Tid, den david-salomoniske Tid, Israels Tid, Guds Tid og Hjem-komstens Tid fra Hønenfaldet i Babeln.

Store Begivenheder og et stort Troesliv i den Jordbund, hvori Salmedigtningen fremkøfter. Den hellige Historie, Kirken Historie og Missionens Historie beviser dette.

Den israelitiske Menigheds Salmer er en Samling af fem Bøger. I Bogen falder de naturligt saaledes:

- a. Salmerne 1—41, første Bog.
- b. Salmerne 42—72, anden Bog.
- c. Salmerne 73—89, tredje Bog.
- d. Salmerne 90—106, fjerde Bog.
- e. Salmerne 107—150, femte Bog.

Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Tredie Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 3, 4, 13, 16—18, 23, 26, 27, 30, 34, 40, 54, 62, 91, 103 og 116. Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Fjerde Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 13, 16, 23, 51, 100, 103 og 119. Det er Oplevelser og Erfaringer, som er Samlingsprincipet i denne Grup-pe af Salmer; thi det, hvormed man selv er trofæst, med det kan man ogsaa trofæst andre.

Femte Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 107—150, femte Bog. Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Tredie Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 3, 4, 13, 16—18, 23, 26, 27, 30, 34, 40, 54, 62, 91, 103 og 116. Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Fjerde Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 13, 16, 23, 51, 100, 103 og 119. Det er Oplevelser og Erfaringer, som er Samlingsprincipet i denne Grup-pe af Salmer; thi det, hvormed man selv er trofæst, med det kan man ogsaa trofæst andre.

Femte Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 107—150, femte Bog. Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Tredie Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 3, 4, 13, 16—18, 23, 26, 27, 30, 34, 40, 54, 62, 91, 103 og 116. Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Fjerde Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 13, 16, 23, 51, 100, 103 og 119. Det er Oplevelser og Erfaringer, som er Samlingsprincipet i denne Grup-pe af Salmer; thi det, hvormed man selv er trofæst, med det kan man ogsaa trofæst andre.

Femte Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 107—150, femte Bog. Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Tredie Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 3, 4, 13, 16—18, 23, 26, 27, 30, 34, 40, 54, 62, 91, 103 og 116. Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Fjerde Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 13, 16, 23, 51, 100, 103 og 119. Det er Oplevelser og Erfaringer, som er Samlingsprincipet i denne Grup-pe af Salmer; thi det, hvormed man selv er trofæst, med det kan man ogsaa trofæst andre.

Femte Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 107—150, femte Bog. Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Tredie Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 3, 4, 13, 16—18, 23, 26, 27, 30, 34, 40, 54, 62, 91, 103 og 116. Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Fjerde Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 13, 16, 23, 51, 100, 103 og 119. Det er Oplevelser og Erfaringer, som er Samlingsprincipet i denne Grup-pe af Salmer; thi det, hvormed man selv er trofæst, med det kan man ogsaa trofæst andre.

Femte Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 107—150, femte Bog. Hver enkelt Bog slutter med en opvækkende Forordning til Herren. Den femte Bog slutter saaledes: „Alt det, som har Nænde, Lov Herren! Halleluja!“

Disse fem Bøger er jøndfaldigvis ordnet til et hele paa Guds Tid, maatte af Guds fæls.

Ravnets Gud (Elohim) nævnes 16 Gange i Salmebogen. Ravnets Herren (Jehova) nævnes derimod 612 Gange. Jehova var nemlig Israels almægtige, barmhjertige og trofast Gud; ikke underligt, at hans store Naam var det centrale Naam i Bagtesloffets Salmebog.

I den israelitiske Menigheds Salmebog finder vi særlig to Rødder. Den ene Form er Led-dannelsen, den anden Form Stro-fedagelse. Leddannelsens Form bestaar i, at Tanken ikke paa en Gang kommer til Udtryk, men udfølles gennem to eller flere Led.

Strofedannelsens Form bestaar i, at Tanken udfølles i en hel Stæde af Vers, der som oftest slutter med det samme Ord: Sela, et Ord, der nærmest mener: Taenk osje over Jøndholdet.

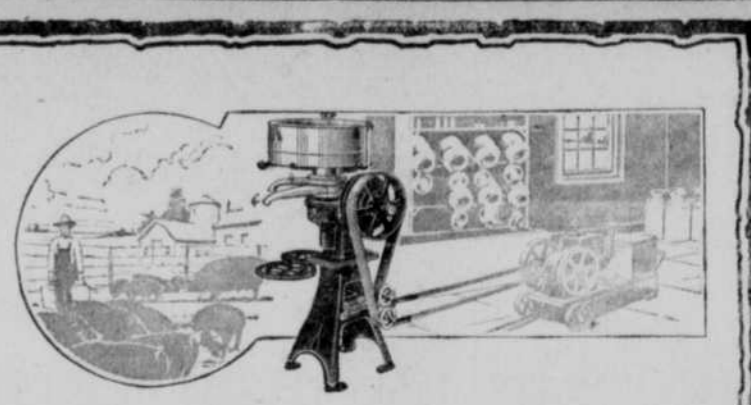
Endnu mærker vi os dette om Salmebogen i sin Helhed: Salmerne møder os i to store Hovedgrup-per. Det aandelige Liv i Israels dets og individuelt Liv og dets et Samfundsliv. Den første Gruppe af Salmer er altsaa de Salmer, som den enkelte troende Israelsk singer om sine personlige Erfarin-ger og Oplevelser. Den anden Gruppe af Salmer er derimod de Salmer, hvor den hele Menighed singer om de Stemninger, Følelser, Bevægelser og Tanker, der rø-ter sig i dens Hjerte.

Naturligvis er begge Grupper af Salmer den hele Menigheds Fæl-lelse.

Foruden disse Hovedstræk om Salmerne, hidrættes her videre i Grup-peringen Form følgende Vink:

Første Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 8, 19, 29, 104, 113, 136, 139 og 150. Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.

Anden Gruppe af Salmer. Det er Salmerne: 6, 25, 32, 38, 51, 130 og 143; Medens Grund-tonen i disse Salmer er — Herrens uendelige Storhed og Ophøjet-hed i Nationens herlige Rige — Herrens nægtige Gensjænder og herlige Aabenbarelse i Loven og Si-kerheden.



## Faa al Fløden

De kan ikke vente at erholde al Fortjeneste af Deres Kjør, undtagen De har en Separator, som skummer fuldstændigt. Hvorfor bestemmer De ikke her og nu at købe en Primrose eller en Lily Fløde Separator? Hvis da Deres Flødevæxler ikke er store nok, vil De vide, at Feilen er med Kjørene, ikke med Separatoren.

Præsidenten for Iowa Forbund af Ko Forsøgs Foreninger siger, at af alle Separatore i Brug i hans Forbund, er